

แนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่

Guidelines for Dual Education Management of Rarapranukroh School 31 in Chiang Mai Province

ปณชดา ไชยมงคล Panchada Chaimongkon

พระมหาสกุล มหาวิโร, ผศ.ดร. Phramahasakun Mahaviro, Asst. Prof. Dr.

ชาลี ภัคดี Chalee Pakdee

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University

panchada467@gmail.com

Haripunchai Review 16/11/2565

Haripunchai Review 19/01/2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาสภาพการบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 2)ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 วิจัยเชิงคุณภาพโดยมีผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนรวม 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสนทนากลุ่ม จำนวน 9 คน การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพการบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 พบว่า 1.ด้านปัจจัยป้อน ได้ขอความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษา ครู และตัวแทนผู้ปกครอง 2.ด้านกระบวนการเปลี่ยนแปลง มีการประสานงานกับผู้รับผิดชอบด้านการวัดผลประเมินผล 3.ด้านปัจจัยผลิต มีการบริหารจัดการเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวทางการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิศึกษา 4.ด้านข้อมูลย้อนกลับ ผู้เรียนร้อยละ 40 ที่ได้นำความรู้และทักษะไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ และ 5.ด้านสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการเพื่อสนองนโยบาย และยังประสานงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก

2) แนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 พบว่า มีแนวทางดังนี้ 1)ควรมีการกำหนดหลักสูตรทวิศึกษาที่ทางโรงเรียนดำเนินการเปิดสาขา จำนวน 5 สาขา 2.ควรมีการกำหนดสมรรถนะและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ 3.ควรมีโครงการค่ายซ่อมเสริม โดยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและสถาบันอาชีวศึกษาที่ร่วมทำ MOU ทำการสอนเสริมนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ถึง 2.00 4.ควรมีการจัดทำข้อมูลติดตามนักเรียนที่จบหลักสูตรทวิศึกษา และ5.ควรมีจัดทำโครงการด้านการประชาสัมพันธ์ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนทวิศึกษาให้กับชุมชน และสังคมทุกปี

คำสำคัญ : แนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษา, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31

Abstract

The purposes of this study were 1) to examine the administrative state of the dual education management of Rajapranukroh School 31, 2) to explore the guidelines for the dual education management of Rajapranukroh 31 School. This study was a qualitative research and the key informants were the director, deputy director of school and 14 teachers. The instruments used were interview and focus group discussion for 9 people by descriptive content analysis.

The results showed that

1) The state of dual education management of Rajapranukroh School 31, it was found that 1 . The input aspect asked for cooperation between the school committee, teachers, and parents' representatives, 2. The change process had been coordinated with the person responsible for the evaluation, 3. The productivity factor had been managed administration on learning achievement according to the guidelines for the dual education management, 4. The back information, 40 percent of the learners had applied their knowledge and skills to work in the workplace, and 5. The environment had taken implemented in response to the policy and also coordinating with various institutions both internally and externally.

2) Guidelines for dual education management of Rajapranukroh School 31, it found that 1. There should be defined the dual education program that school opened 5 branches, 2. There should be defined the competencies and professional

educational standards, 3. There should have a project of remedial camp by collaboration between schools and vocational institutes participating in the MOU to tutoring students with GPA less than 2.00, 4. There should be follow-up data for students who have completed a dual education program, and 5. There should be a public relations project on the teaching and learning of dual education for the community and society every year.

Keywords : Guidelines for Dual Education Management, Rajaprajanukroh School 31

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังพัฒนาเข้าสู่ช่วงพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเต็มขั้น เนื่องจากต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นจนกลายเป็นโลกไร้พรมแดน ส่งผลให้มีการรวมตัวด้านเศรษฐกิจของกลุ่มทุนต่าง ๆ ทำให้มีการแข่งขันในตลาดโลกสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นการพัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้สังคมโลกมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น อาจก่อให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยง อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาแรงงานต่างด้าว เป็นต้น (รัตนา จันทรธรรม, 2560, หน้า 2) โดยเฉพาะการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมทั้งการออกแบบกิจกรรมที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ในระยะยาวและบูรณาการมากยิ่งขึ้น

การจัดการศึกษาหลักสูตรทวิศึกษายังไม่มีบรรลุนิติบุคคลที่ควร (โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่, 2562:30-34) จากการวิจัยของคำภาศน์ บุญเติม (2561) พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทวิศึกษา แต่ก็ต้องพัฒนาให้ทุกฝ่ายได้ตระหนักและให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เพราะเป็นนโยบายของรัฐบาลและเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะอาชีพเพิ่มขึ้นเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต ยังสอดคล้องกับวิจัยของ ญัฐกานต์ สุทธิจิตร (2562) วิจัยเรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาด้านจัดการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้มีหน่วยงานแสวงหาแนวทางการมีส่วนร่วมและสนับสนุนในการปฏิบัติกิจกรรมจัดการเรียนรู้ตามความสนใจของผู้เรียน นำเสนอผลงานในรูปแบบนิทรรศการจัดนิทรรศการแสดงผลงานด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ และเทคโนโลยี

ปฏิบัติงาน มีการจัดครูและบุคลากรในการกำกับดูแลนักเรียน วางแผนตารางการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ให้การสนับสนุนในการปฏิบัติกิจกรรม จัดกลุ่มนักเรียนตามความสนใจ มีที่ปรึกษาในการปฏิบัติกิจกรรม จัดทำแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียน จัดแข่งขันทักษะวิชาการทักษะทางวิชาชีพ ประเมินผลการปฏิบัติงาน นำผลการประเมินไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และวัดผลประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง และยังสอดคล้องงานวิจัยของอนุสรณ์ แสงนันทนวล (2556) กล่าวถึงสภาพปัญหาปัจจุบันของการจัดการอาชีวศึกษาว่าผู้เรียนอาชีวศึกษาจะมีปัญหาด้านทักษะด้านการสื่อสารและภาษาอังกฤษโดยเฉพาะผู้เรียนในสายอาชีพ ประกอบกับภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษา เป็นภาพเด็กอาชีวศึกษาตึกกัน พ่อแม่กลัวลูกหลานจะไปตีกัน สังคมกลัวจะโดนลูกหลง จึงมาเรียนสายอาชีพหรือเรียนอาชีวศึกษาน้อย ซึ่งจะมีผลไปถึงปัญหาของการจัดการศึกษาเรียนร่วม หลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ดังกล่าวด้วยเพื่อช่วยแก้ไขปัญหามาจากการดำเนินการบริหารจัดการทวิศึกษาและสามารถใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาให้กับสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1) การสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ ผู้อำนวยการ 1 คน รองผู้อำนวยการ 4 คน ครูและบุคลากร 12 คน รวมทั้งหมด 14 คน โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้ (1) ทำงานด้านการศึกษาและ/หรือ (2) มีประสบการณ์ทำงานด้านที่เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 ปี โดยการคัดเลือกผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ เพื่อศึกษา แนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สูงสุด

2) กลุ่มสนทนา (Focus group Discussion) จำนวน 9 คน ประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จำนวน 1 คน, รองผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จำนวน 1 คน, รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพจอมทอง จำนวน 1 คน, ครูผู้สอนทวิศึกษา จำนวน 3 คน, และอาจารย์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 3 รูป/คน โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้ (1) ทำงานด้านการศึกษาและ/หรือ (2) มีประสบการณ์ทำงานด้านที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 ปี

เครื่องมือการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการสัมภาษณ์ แบบไม่มีโครงสร้าง เป็นการสัมภาษณ์แบบเปิดกว้างสำหรับข้อมูลที่หลากหลาย แบบไม่เป็นทางการ ไม่จำกัดคำตอบ ไม่เคร่งครัด ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งลักษณะและเนื้อหาตลอดจนขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ มีรายละเอียด ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับการสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 สภาพการบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ ตอนที่ 3 แนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ และแบบคำถามการสนทนากลุ่ม (Focus group Discussion) ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม ใช้ประเด็นคำถามดังต่อไปนี้ แนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ควรเป็นอย่างไร แนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ควรเป็นอย่างไร และแนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ ควรเป็นอย่างไร

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้ โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาเขียนสรุปแบบบรรยายพรรณนา

ผลการวิจัย

การวิจัยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง 14 คน และการสนทนากลุ่มจากกลุ่มเป้าหมาย 9 คน สรุปผลดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 พบว่า

1) ด้านปัจจัยป้อน พบว่าโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ ได้ดำเนินการประชุมขอความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน เพื่อศึกษาความต้องการของผู้เรียนตลอดจนตลาดแรงงานในพื้นที่และเป็นการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการจัดทำหลักสูตรทวิศึกษาพร้อมทั้งร่วมกันพัฒนาหลักสูตรทวิศึกษาร่วมกับวิทยาลัยการอาชีพจอมทอง และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียง โดยได้ทำการเปิดหลักสูตรทวิศึกษา ในลักษณะที่ 3 โดยให้นักเรียนขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่นำหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2556 มาจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 5 แผนการเรียน และได้ดำเนินการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรโดย มีรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชาชีพที่นำมาจากวิทยาลัยที่ทางโรงเรียนได้ทำ MOU มาจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ด้านบุคลากรในการสอนงานทวิศึกษา สาขาต่าง ๆ ตามรายวิชาชีพ ให้เหมาะสมกับรายวิชาและผู้สอนเพื่อให้ตรงตามสาขา โดยมีครูผู้สอนงานทวิศึกษาทั้งสิ้น จำนวน 20 คน ด้านวัสดุ ครุภัณฑ์ และงบประมาณในการบริหารจัดการ ทางโรงเรียนได้รับงบประมาณภายในโดยกำหนดเป็นโครงการของกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อนำมาบริหารจัดการเรื่องจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนของนักเรียน ส่วนงบประมาณภายนอกที่ทางวิทยาลัยการอาชีพจอมทองได้ส่งเสริมจะเป็นเรื่องของ หนังสือเรียน เครื่องแต่งกายในการปฏิบัติงานตามสาขา และงบประมาณในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ครูผู้สอนทวิศึกษายังขาดระบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ อาคารสถานที่ ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนได้ใช้ห้องเรียนตามอาคารเรียนสอนในรายวิชาชีพที่ไม่มีการใช้เครื่องมือ ครุภัณฑ์ ส่วนวิชาชีพที่ต้องใช้เครื่องมือในการปฏิบัติงาน ให้สอนในห้องปฏิบัติการอาชีพตามสาขา

2) ด้านกระบวนการเปลี่ยนแปลง พบว่าโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่มีการประสานงานกับผู้รับผิดชอบด้านการวัดผลประเมินผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ทำ MOU โดยใช้เกณฑ์ตามที่ทางกระทรวงศึกษาธิการและกรมอาชีวศึกษากำหนดคือ ในรายวิชาหมวดวิชาทักษะชีวิต ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต หมวดทักษะวิชาชีพไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต รายวิชาหมวดวิชาเลือกเสรีไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต รวมหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต ผู้เรียนต้องได้ผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 การบริหารจัดการเรื่องการนำนักเรียนเข้ารับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ กับวิทยาลัยการอาชีพจอมทอง เพื่อวัดระดับทักษะ ความรู้ ความสามารถให้เป็นไป

ตามมาตรฐานวิชาชีพ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหนังสือแนวทางการจัดการศึกษาเรียนร่วม หลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) โดยได้นำนักเรียนเข้ารับการสอบภาคความรู้ และภาคปฏิบัติ โดยใช้กรรมการภายนอกที่ตรงตามสาขา เข้าร่วมประเมิน ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้น คือ นักเรียน ได้เกรดวิชาพื้นฐานไม่ถึง 2.00 ทำให้มีปัญหาในการเทียบโอนรายวิชาพื้นฐานในปีที่ 3 และนักเรียนผู้เรียนร้อยละ 40 ยังมีผลการสอบที่ไม่ผ่านการประเมิน จึงต้องทำการทดสอบซ้ำ จนกว่าจะสอบผ่านตามมาตรฐานวิชาชีพ

3) ด้านปัจจัยผลผลิต พบว่า โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ การบริหารจัดการเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในรายวิชาชีพ ทางงานทวิศึกษาดำเนินการร่วมกับครูผู้สอนทุกสาขาเพื่อรับทราบแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลรายวิชาชีพให้เป็นไปตามแนวทางการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิศึกษา ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ผู้เรียนทวิศึกษา มีระดับผลการเรียนรายวิชาพื้นฐานไม่ถึงระดับ 2 ส่งผลให้เกิดปัญหาเรื่องการเทียบโอนและการจบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

4) ด้านข้อมูลย้อนกลับ พบว่า โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลการศึกษาต่อของผู้เรียนในหลักสูตรทวิศึกษา พบว่า ผู้เรียนร้อยละ 40 ที่จบการศึกษาในระบบทวิศึกษาของโรงเรียน ได้นำความรู้และทักษะไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ตรงตามสาขา ผู้เรียนร้อยละ 27 นำวุฒิการศึกษาในระดับ ปวช.ไปเรียนต่อในระดับ ปวส.ตรงตามสาขา และมีการประชาสัมพันธ์เรื่องการเรียนทวิศึกษาให้กับรุ่นหลัง จึงทำให้การจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาได้รับความนิยม

5) ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ ได้ดำเนินการเพื่อสนองนโยบาย และยังประสานงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆทั้งภายในและภายนอกเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการบริหารจัดการ เช่น ให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการประเมินการปฏิบัติงานของนักเรียนในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2) แนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน พบว่า

1) **ด้านปัจจัยป้อน** มีแนวทางการพัฒนา คือด้านการกำหนดหลักสูตรทวิศึกษาที่ทางโรงเรียนดำเนินการเปิดสาขา จำนวน 5 สาขา มีความเหมาะสม และควรมีการพัฒนาหลักสูตร ทุกปีการศึกษา ด้านบุคลากร มีครูผู้สอนมีจำนวนเพียงพอ แต่ควรมีการสร้างกระบวนการประเมินภายในสำหรับครูให้

เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพและมีการถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการของครู (After Action Review : AAR) เพื่อปรับปรุง/แก้ไขระหว่างการจัดการเรียนการสอนทวิศึกษา ด้านอาคารสถานที่ ควรมีการจัดทำ/เสนอโครงการเพื่อจัดสร้างอาคารปฏิบัติงานอาชีวให้เพียงพอต่อสาขาวิชาและจำนวนห้องเรียนที่เปิดสอน ด้านงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ให้เป็นไปตามโครงการที่เสนอขออนุมัติ ในส่วนของงบประมาณภายนอกที่ได้รับจัดสรรจากวิทยาลัยการอาชีวที่ร่วม MOU นั้น ได้รับเป็นหนังสือเรียน ชุดนักศึกษา และวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำหลักสูตรระยะสั้น

2) ด้านกระบวนการเปลี่ยนแปลง มีแนวทางการพัฒนา คือ ด้านการกำหนดสมรรถนะและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ ควรจัดทำโครงการเพื่ออบรมให้ความรู้กับครูผู้สอนทวิศึกษาเรื่องการวัดประเมินผล การประเมินตามสภาพจริง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลให้เหมาะสมกับรายวิชา เกณฑ์การให้คะแนนเพื่อตัดสินผลการเรียน จัดอบรมพัฒนาครูเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ ความเข้าใจ ทักษะเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีข้อมูลการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อนำไปใช้ในวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง กำหนดแนวทางการประเมินผู้เรียนให้เป็นไปตามข้อตกลงร่วมกัน ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และด้านจิตพิสัยกำหนดครูผู้สอนรายวิชาพื้นฐาน เพื่อสอนนักเรียนทวิศึกษาเฉพาะกลุ่ม โดยไม่มีการนำคะแนนไปวัดผลร่วมกับนักเรียนที่เรียนสายสามัญ และครูต้องปรับเปลี่ยนเกณฑ์การประเมินให้เป็นไปตามสภาพจริงการเทียบโอนผลการเรียน โรงเรียนควรแต่งตั้งกรรมการที่มีความรู้ความเข้าใจโครงสร้างของหลักสูตรและวางแผนดำเนินการเทียบโอนรายวิชาให้ครบตามโครงสร้างหลักสูตรที่กำหนดและตามกำหนดระยะเวลาของการเทียบโอนอย่างเหมาะสม โดยมีครูประจำสาขาและงานทวิศึกษา ร่วมมือกัน ควรมีการประชุมแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และสร้างความเข้าใจแก่ครู เพื่อให้ดำเนินการประเมินมาตรฐานวิชาชีพตรงตามประเภทและสาขาวิชา เปิดโอกาสให้สถานประกอบการและหน่วยงานภายนอกได้มีส่วนร่วมในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ ประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและสถาบันอาชีวศึกษาที่ร่วมทำ Mou จัดกิจกรรมตัวก่อนสอบ เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่าง นักเรียนทั้ง 2 สถาบัน และสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนก่อนสอบมาตรฐานวิชาชีพ

3) ด้านปัจจัยผลผลิต มีแนวทางการพัฒนา คือ ควรมีโครงการค่ายซ่อมเสริม โดยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและสถาบันอาชีวศึกษาที่ร่วมทำ MOU เพื่อดำเนินการสอนเสริมนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ถึง 2.00 การสำเร็จการศึกษา ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการอนุมัติผลการ

เรียน เพื่อตรวจสอบผลการศึกษานักเรียนครบตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาที่กำหนดและอนุมัติผลการเรียนเพื่อสำเร็จการศึกษาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีการกำกับติดตามรายงานผลสำเร็จของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

4) ด้านข้อมูลย้อนกลับ มีแนวทางการพัฒนา คือ ให้มีการจัดทำข้อมูลติดตามนักเรียนที่จบหลักสูตรทวิศึกษา เพื่อติดตามและรายงานผลการดำเนินงาน ตามการประกันคุณภาพของการบริหารจัดการทวิศึกษา เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาของสาขาวิชาเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด มีการสำรวจความพึงพอใจของ นักเรียน ตลาดแรงงาน สังคมและชุมชนอย่างต่อเนื่อง และการปรับปรุงการบริหารจัดการทวิศึกษาให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและมาตรฐานวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

5) ด้านสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการพัฒนา คือ จัดทำโครงการด้านการประชาสัมพันธ์ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนทวิศึกษาให้กับชุมชน สังคม ทุกปี โดยมีนักเรียนที่เรียนจบแล้วมาเป็นผู้แนะนำให้กับผู้ที่สนใจ จัดทำโครงการอบรมอาชีพระยะสั้นโดยประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับสถาบันอาชีวศึกษาที่ทำ MOU โดยนำนักเรียนในสาขาเป็นผู้นำความรู้และประสบการณ์ นำองค์ความรู้ไปถ่ายทอดให้กับชุมชนโรงเรียนในเครือข่าย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการทวิศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

อภิปรายข้อที่ 1) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 พบว่า 1.ด้านปัจจัยป้อน ได้ขอความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษา ครู และตัวแทนผู้ปกครอง ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ครูผู้สอนทวิศึกษายังขาดระบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ อาคารสถานที่ ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนได้ใช้ห้องเรียนตามอาคารเรียนสอนในรายวิชาชีพที่ไม่มีการใช้เครื่องมือ ครุภัณฑ์ ส่วนวิชาชีพที่ต้องใช้เครื่องมือในการปฏิบัติงาน ให้สอนในห้องปฏิบัติการอาชีพตามสาขา มณฑา ธรรมจริยาวัฒน์ (2562 : 12) จากการศึกษาปัญหาพบว่า ปัญหาด้านการจัดสรรงบประมาณ หากพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของนโยบาย หลักสูตรการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) 2.ด้านกระบวนการเปลี่ยนแปลง มีการประสานงานกับผู้รับผิดชอบด้านการวัดผลประเมินผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา จันทรธรรม (2560 :199-202) พบว่า สภาพปัจจุบันของโรงเรียนระบบทวิศึกษามีการบริหารตาม

แนวคิดหลักสูตรการศึกษาเชื่อมโยงสู่อาชีพ ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน 3.ด้านปัจจัยผลผลิต มีการบริหารจัดการเรื่องผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่า 2.00 สอดคล้องกับงานวิจัยของสมเดช ดอกดวง (2560) พบว่า ด้านการสำเร็จการศึกษา โดยภาพรวม ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านย่อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุด คือ หลักสูตรกำหนดระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทางเรียนตามแนวทางการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิศึกษาที่มี 4.ด้านข้อมูลย้อนกลับ ผู้เรียนร้อยละ 40 ที่ได้นำความรู้และทักษะไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการและ 5.ด้านสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการเพื่อสนองนโยบาย และยังประสานงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก ส่วนครูผู้สอนทวิศึกษายังขาดระบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ อาคารสถานที่ ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งงบประมาณสอดคล้องกับมณฑล ธรรมจริยาวัฒน์ (2562 : 12) จากการศึกษาปัญหาพบว่าปัญหาด้านการจัดสรรงบประมาณ หากพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของนโยบาย หลักสูตรการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ที่มุ่งเน้นการเพิ่มการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลายตาม ความถนัดแต่งบประมาณทั้งหมดถูกส่งไปยังสอศ. ส่งผลให้เกิดปัญหาที่ตามมาคือ ปัจจัยความพร้อมของการดำเนินงานของบุคลากรร่วมทั้งทรัพยากรด้านอื่น ๆ เช่น ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ ค่าตอบแทนการสอน

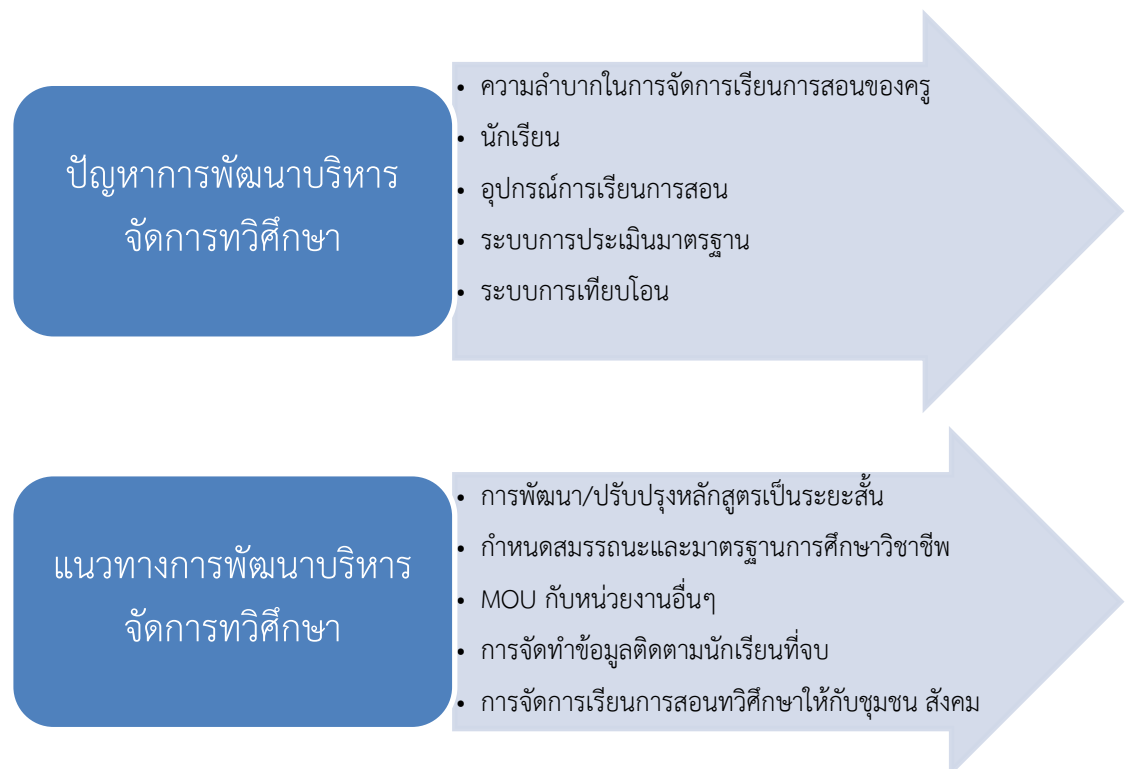
อภิปรายผลข้อที่ 2 แนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า 1.ด้านปัจจัยป้อน มีการกำหนดหลักสูตรทวิศึกษาที่ทางโรงเรียนดำเนินการเปิดสาขา จำนวน 5 สาขาและแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับ ปวีร์ ศิริรักษ์ (2559, น.89-93) แนวทางพัฒนาที่สำคัญ 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรส่งเสริมให้มีการจัดอบรมการนิเทศการฝึกอาชีพของครูนิเทศ 2) กระทรวงศึกษาธิการควรดำเนินการสร้างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพให้ครบทุกสาขาวิชา และออกหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของประกาศกำหนดการเบิกค่าใช้จ่ายงบประมาณสำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนและ 3) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ต้องมีการสร้างความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาลและสถานประกอบการ และยังสอดคล้องกับ ปิติภัทร วัฒแก้ว (2561 : 67-70) พบว่า ฝ่ายบริหารงานบุคคล ควรสนับสนุนบุคลากรทุกคนให้มีความรู้ความพร้อมที่จะปฏิบัติงานที่ท้าทายตลอดจนให้ความสำคัญต่อการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมกับงานขององค์กร และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา 2.ด้านกระบวนการเปลี่ยนแปลง มีการกำหนด

สมรรถนะและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพและสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนก่อนสอบมาตรฐานวิชาชีพการบริหารโรงเรียน สอดคล้องกับรัตนา จันทรรวม (2560 :199-202) พบว่าแนวคิดหลักสูตรการศึกษาเพื่อมโยงสู่อาชีพ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีวิชาสามัญ วิชาหลัก ด้านอาชีพ และการฝึกงานวิชาเลือกด้านอาชีพ ด้านการจัดการเรียนการสอนยังคงเน้นด้านวิชาการ และสอดคล้องกับพันธูรณ์ พันธวงศ์และ สติพร เขาวนชัย (2564 : 136) กล่าวว่าในการวัดผล ประเมินผลต้องดูจากสภาพจริงในการ ปฏิบัติงาน รวมถึงการกำหนดนโยบายจะช่วยให้ครูผู้สอน ปฏิบัติตามนโยบายเกี่ยวกับผลการเรียน 3.ด้านปัจจัยผลผลิต มีโครงการค่ายซ่อมเสริม โดยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและสถาบันอาชีวศึกษาที่ร่วมทำ MOU ทำการสอนเสริมนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ถึง 2.00 ซึ่งเป็นเกณฑ์ในการตัดสินในการเทียบโอนรายวิชาสามัญมีการกำกับติดตามรายงานผลสำเร็จของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับ ปวีร์ ศิริรักษ์ (2559 : 89-93) แนวทางพัฒนาที่พบคือ กระทรวงศึกษาธิการควรดำเนินการสร้างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพให้ครบทุกสาขาวิชา และออกหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของประกาศกำหนดการเบิกค่าใช้จ่ายงบประมาณสำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนให้เป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ และ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนควรทำการสร้างความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาลและสถานประกอบการ 4. ด้านข้อมูลย้อนกลับ พบว่า ให้จัดทำข้อมูลติดตามนักเรียนที่จบหลักสูตรทวิศึกษา เพื่อติดตามและรายงานผลการดำเนินงานจึงควรกำหนดนโยบายให้สถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทวิศึกษา ระบุคำว่า “ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ทวิศึกษา) หรือ ปวช. (ทวิศึกษา)” ไว้ในประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มอบให้กับผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและสอดคล้องกับ สมประสงค์ ยมนา (2560:193-201) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบรูปแบบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2. แนวคิดและหลักการของรูปแบบ 3. กลไกการดำเนินงานของรูปแบบ 4. เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ 5. คำอธิบายรูปแบบ และ 6. แนวการประเมิน 5.ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ควรจัดทำโครงการด้านการประชาสัมพันธ์ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนทวิศึกษาให้กับชุมชน สังคม ทุกปี โดยมีนักเรียนที่เรียนจบแล้วมาเป็นผู้แนะนำให้กับผู้ที่สนใจ และจัดทำโครงการอบรมอาชีพระยะสั้นโดยประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับสถาบันอาชีวศึกษาที่ทำ MOU โดยนำนักเรียนในสาขาเป็นผู้นำความรู้และ

ประสบการณ์ ซึ่งจะสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ยกระดับมาตรฐานการศึกษา รวมถึงการผลิตและการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับ แสงดาว เพ็ชรนารถ (2562:125) พบว่า ผลการประเมินค่ากระบวนการ (Process) ด้านการแนะแนวและประชาสัมพันธ์โครงการ รูปแบบในการแนะแนว หรือ ประชาสัมพันธ์โครงการที่ ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทราบว่าโรงเรียนมีการเปิดสอน ในโครงการซึ่งมีองค์ประกอบ ทั้งหมด 6 ข้อคือ 1) การออกแนะแนวพร้อมกับการแจกแผ่นพับ 2) การติดป้าย ประชาสัมพันธ์ 3) การทำหนังสือแจ้งผู้นำชุมชน 4) การประชุมผู้ปกครองนักเรียนได้มีการประชาสัมพันธ์โครงการ 5) ฝ่ายประชาสัมพันธ์มีโครงการผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และ 6) นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนได้ไปบอกต่อกับคนในชุมชน

องค์ความรู้การวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่” ดังแผนภาพนี้

จากแผนภาพทำให้เห็นว่า การพัฒนาบริหารจัดการทวิศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 ยังมีปัญหาหลายประการ เช่น ครูผู้สอนทวิศึกษายังขาดระบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ อาคารสถานที่ไม่เพียงพอ ครูผู้สอนได้ใช้ห้องเรียนที่ไม่มีการใช้เครื่องมือ ครุภัณฑ์ นักเรียน ได้เกรดวิชาพื้นฐานไม่ถึง 2.00 ทำให้มีปัญหาในการเทียบโอนรายวิชาพื้นฐานในปีที่ 3 และนักเรียนผู้เรียนร้อยละ 40 ยังมีผลการสอบที่ไม่ผ่านการประเมิน จึงต้องทำการทดสอบซ้ำจนกว่าจะสอบผ่านตามมาตรฐานวิชาชีพ ผู้เรียนทวิศึกษา มีระดับผลการเรียนรายวิชาพื้นฐานไม่ถึงระดับ 2 ส่งผลให้เกิดปัญหาเรื่องการเทียบโอนและการจบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นต้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ค้นพบความรู้ใหม่ที่จะช่วยให้เกิดการแก้ไขปัญหาระบบ ซึ่งอาจจะกำหนดแนวทาง ดังนี้ การพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรเป็นระยะสั้น มีการกำหนดสมรรถนะและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ ทำ MOU กับหน่วยงาน โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาอื่น ๆ มีการจัดทำข้อมูลติดตามนักเรียนที่จบ และการจัดการเรียนการสอนทวิศึกษาให้กับชุมชน สังคม

สรุป และข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา แนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ ที่ยังมีปัญหา อุปสรรคอยู่บ้างทำให้เกิดผลเสียต่อสถาบันการศึกษาต่อการบริหารจัดการรวมทั้งตัวของนักเรียนที่ยังต้องได้รับการพัฒนาหลาย ๆ ด้านเพื่อขจัดอุปสรรคที่อยู่ให้หมดไป แต่ถึงอย่างไรก็ตามปัญหาดังกล่าวได้ถูกหยิบยกขึ้นมาเพื่อทำความเข้าใจในองค์ความรู้ที่สามารถกำหนดแนวทางได้หลากหลายและตรงกับความต้องการ เช่น การพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรเป็นระยะสั้น มีการกำหนดสมรรถนะและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ ทำ MOU กับหน่วยงาน โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาอื่น ๆ มีการจัดทำข้อมูลติดตามนักเรียนที่จบ และการจัดการเรียนการสอนทวิศึกษาให้กับชุมชน และสังคม

ดังนั้น สถาบันการศึกษา และหน่วยที่เกี่ยวข้องควรมีการดำเนินงานตามแผน และนโยบายอย่างเคร่งครัดจัดทำโครงการ / กิจกรรม เกี่ยวกับการบริหารจัดการทวิศึกษาในด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ประสานงานกับหน่วยงานอื่น เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล เพื่อขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณ ในการจัดซื้ออุปกรณ์ และสื่อเทคโนโลยี ปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในด้านปัจจัยป้อน ให้มีประสิทธิภาพ และให้เกิดประโยชน์สูงสุด การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป การเผยแพร่ผลงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผลที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการทวิศึกษาสู่ชุมชน และนำไปประยุกต์ใช้อย่าง

ต่อเนื่อง อีกทั้ง โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 ควรจัดทำโครงการ ประสานงานกับหน่วยงานอื่น เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล เพื่อขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณ ในการจัดซื้อ อุปกรณ์ และสื่อเทคโนโลยีจัดหาสื่อ อุปกรณ์ งบประมาณ บุคลากร และการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรทวิศึกษา จัดอบรมสัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และศักยภาพของบุคลากรในด้านต่าง ๆ ปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในด้านปัจจัยป้อน ให้มีประสิทธิภาพ และให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่งตั้งผู้รับผิดชอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง จัดแสดง หรือเผยแพร่ ผลงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผลงาน นิทรรศการ ที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการทวิศึกษาสู่ชุมชน และนำไปประยุกต์ใช้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น หากนักวิจัยอื่น ๆ สนใจจะทำการศึกษาวิจัยในประเด็นนี้ควรที่จะสนใจเรื่องการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาที่ร่วมทำ MOU ในการบริหารจัดการทวิศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ เรื่อง การบริหารจัดการทวิศึกษา ของโรงเรียนในกลุ่มการศึกษาสงเคราะห์ กลุ่ม 6 ภาคเหนือ และ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ จะช่วยให้ค้นพบคำตอบและองค์ความรู้ใหม่ต่อไป

References

- คำภาศน์ บุญเดิม. (2561). ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ทวิศึกษา) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต* (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ณัฐกานต์ สุทธิจิตร. (2562). แนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต* (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ณัฐภรณ์ พันธวงศ์ และ สติพร เขาวนชัย. (2564). แนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41. *วารสารศึกษาศาสตร์สารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. 5 (1) : 130-141.

- รัตนา จันทรรวม. (2560). นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนระบบทวิศึกษาตามแนวคิดหลักสูตรการศึกษาเชื่อมโยงสู่อาชีพ. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต* (สาขาวิชาบริหารการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มณฑา ธรรมจริยาวัฒน์. (2562). การนำนโยบายอาชีวศึกษาการจัดการเรียนการสอนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ในช่วง พ.ศ. 2557-2560 ไปปฏิบัติ. *ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต*. (สาขาการเมือง). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมประสงค์ ยมนา. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต* (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมเดช ดอกดวง. (2560). แนวทางการพัฒนาการบริหารโครงการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) กรณีโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 กับวิทยาลัยสารพัดช่าง จังหวัดอุบลราชธานี. *รายงานการศึกษาส่วนบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- แสงดาว เพ็ชรนารถ. (2562). การประเมินโครงการจัดการเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) กรณีศึกษา โรงเรียนสะอาดวิทยาคม โดยใช้การประเมินแบบตอบสนอง. *สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต* (สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปวีร์ ศิริรักษ์. (2559). แนวทางการพัฒนานำนโยบายการศึกษาระบบทวิศึกษาไปสู่การปฏิบัติของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต* (สาขาวิชาบริหารการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิณฑร วัตแก้ว. (2561). แนวทางการบริหารการศึกษารูปแบบทวิศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเขต 18. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต* (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- อนุสรณ์ แสงนิมนวล. (2556). *อาชีวศึกษากับการพัฒนาประเทศ*. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <http://www.bme.vec.go.th> [3 พฤศจิกายน 2563].